

paa flere Steder, uden at Regjeringen bliver opmærksom derpaa, idet der ved Udstykningsforretningens Indsendelse til Approbation ikke meddeles Dplysning om, hvorledes man tager Spørgsmaalet om Fæstetvang, og Ministeriet heller ikke hidtil har tænkt paa at forlange slige Dplysninger, saa kan der foreligge mange af disse Tilfælde; men det lader sig ikke igjennem Indenrigsministeriet oplyse, hvilke disse Tilfælde ere, uden et ganske overordentligt vidtløftigt Arbejde, som vilde medtage særdeles lang Tid, og dog ikke medføre nogensomhelst Gavn, der i fjerneste Maade stod i Forhold til dette Arbejde, og derfor have vi ikke ment, at der var nogensomhelst Grund til at ønske det udført. Sagen forholder sig altsaa saaledes, at vi maatte rette Udtalelsen mod de Brugsforhold, som man tør antage for bestaaende; om de bestaa i mange eller i færre Tilfælde, kunne vi ikke sige, vi maa tage Spørgsmaalet i al Almindelighed og udtale os om det, saa at det rammer det Tilfælde, som her tilsigtes. Det er denne Forklaring, jeg har at give med Hensyn til den forandrede Affattelse af det tredje Punkt, som her foreligger. Naar det har været meget stærkt omtalt, hvilken Gavn det skulde gjøre, at man vedtog disse Beslutninger, saa er jeg fuldstændig enig med de ærede Herrer i, at Folkethingets Udtalelse her ikke vil og ikke bør have nogen Indflydelse paa Domstolenes Afgjørelse af dette Spørgsmaal; men en Udtalelse hejrigjennem vil og bør have Birkning udtal. Jeg antager, at der er ikke saa faa Landboere omkring i vort Land, som dels have begaaet og dels kunne komme til at begaa, hvad vi anse for en Overtrædelse af disse Forhold, medens de mene, at de ere fuldstændig i deres gode Ret. De, som nu have foretaget noget Saadant, ville først og fremmest afvente Domstolenes Afgjørelse, Andet er der ikke for dem at gjøre, men der kan blive mange Tilfælde for dem, der forstaa at handle med Vandetendomme og Udstykningsen tiltager jo meget betydeligt her i Landet — hvor Vedkommende kunne komme til at anse Noget for lovligt, som de dog ikke have nogen Betænkelse ved at bringe i Udførelse, naar de se, at Folkethinget

har vedtaget disse Beslutninger. Dette vil være en stor Dplysning om dette Spørgsmaal rundt omkring i Landet; og jeg er ogsaa overbevist om, at det vil have Birkning overfor Regjeringen, idet jeg antager, at Administrationen, medens den hidtil ikke har troet, at der var Grund til at spørge om Dplysninger af denne Natur, naar Forretningerne ere komne ind til den, herefter vil finde Anledning til nærmere at forespørge sig i denne Retning. Ogsaa deri ville de Herrer se, at der virkelig er Noget, som vil være til Gavn, saaledes som jeg har paapeget, at der i flere Retninger vil være ved at vedtage Beslutningen, og jeg skal hermed anbefale den til Thinget.

Scavenius: Jeg skal, uden at trætte det høie Thing meget længe, udtale, hvorfor jeg ikke ser mig istand til at stemme for de foreslaaede Resolutioner. For det Første har jeg de samme formelle Betæneligheder, som ere bleve udtalte ved denne Sags første Behandling af flere ærede Medlemmer, og dernæst er jeg for mit Vedkommende uenig i de Resolutionsgrundsetninger, som der her i søges udtalte. Jeg er enig med den høitærede Indenrigsminister i den Mening, som den ærede Minister havde ved det af den ærede Forslagsstiller indbragte Fæstelovforslags første og anden og, jeg tror ogsaa, ved dets tredje Behandling, hvorimod jeg ikke kan være enig med den høitærede Indenrigsminister i den Mening, han ved den nu foreliggende Sags første Behandling har fremsat. Det er min Overbevisning, at enhver Indskrænkning i Benyttelsesretten af en Eiendomsgegenstand maa af Domstolene fortolkes saa strengt som muligt, det vil sige, at man ikke lægger Mere ind i Indskrænkningen, end Lovens Ord absolut fordrer. Der er i alle Bestemmelser angaaende Fæstetvang, hvad enten man blot regner den egentlige Fæstetvang i streng Forstand dertil, eller medtager, hvad der dog staar i en absolut nær Forbindelse dermed, Forbudet imod Nedlægning og Sammenlægning af Gaarde, bestandig udtalt, at det var „Gaarde“, der ikke maatte nedlægges, at det var „Gaarde“, der skulde gives i Fæste, og der er heller ikke noget Sted udtalt,